

F e c s ó S z i l á r d

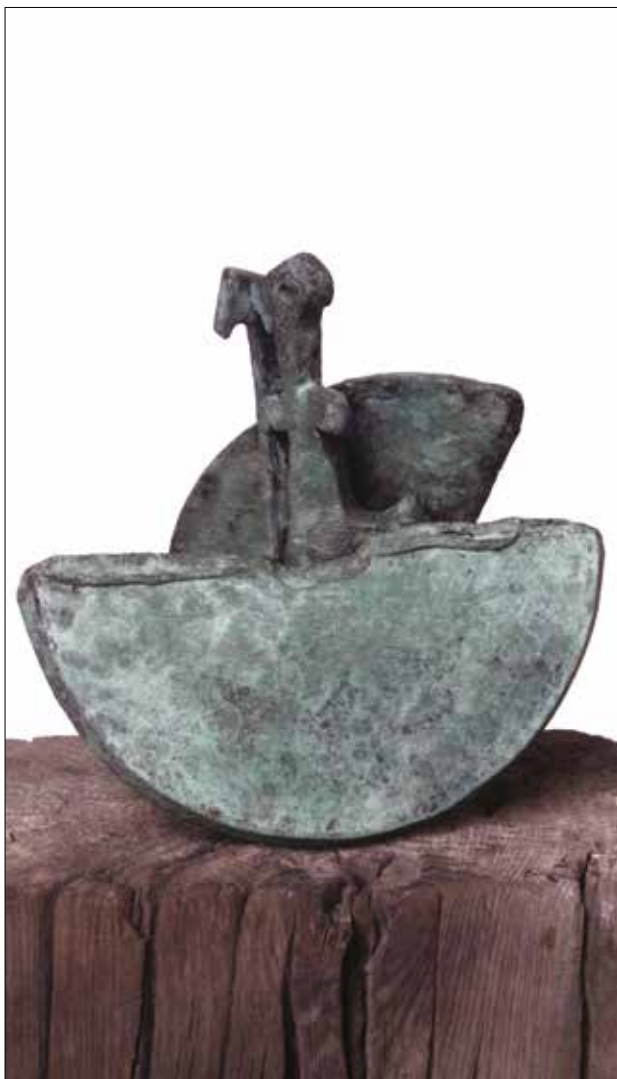
Analizáló és szintetizáló / Éliás Ádám szobrászművésről

Éliás Ádám a világ és emberek felé nyitott, extrovertált típusú ember, aki leginkább a világ gyakorlati része iránt érdeklődik. Szülei és nagyszülei által olyan látásmódot örökölt, amiben fontos a múlt és az ősök tisztelete, a paraszti kultúrának azon szükségszerű teremtőképesége, alkotóereje, amely képes az emberi kreativitás révén előállítani a számára fontos dolgokat, tárgyakat. Az így megszerzett technikai tudás, és a 20. századi művészeti irányzatok által átalakított vagy éppenséggel lebontott határok és az ezáltal keletkezett mozgástér teszi lehetővé számára, hogy az addig kézművesnek gondolt hagyományokat beépítse a saját művészetébe.

Pályája kezdetéről, a művészetét érintő hatásokról ő maga így vall: „Nagyon sok hatás ért az elmúlt években, nagyon sok különböző irányú és fajtájú tudást szereztem, többek között az egyetemen is. Itt főleg az a szabadság vitt előre, hogy teljesen a gondolataim megvalósításával tudtam foglalkozni. A szobrászat nagyon sokrétű probléma megoldási készséget igényel, amit a Magyar Képzőművészeti Egyetemen mestereim és csoporttársaim segítségével szerintem maximális mértékben el is tudtam sajátítani. Ami az inspirációt illeti, az ott lapul mindenben, ami az embert körül veszi. A természet, de az elődök alkotásai is, a véletlenszerű minták, foltok, színek az utcán,

Éliás Ádám szobrászművész mintázás közben.

akármilyen hozzájárulhat, és az esetemben hozzá is járul a művészeti fejlődésemhez. Egy vers hangulata például át tud alakulni térbeli forma létrehozása iránti vágygá, vagy egy hétköznapi tárgy részletét is be tudom építeni bizonyos komplexebb térbeli struktúrába.”

Jelenlegi alkotásai tematikailag kötődnek az egyetemi évek alatt elkezdett témákhoz, tartalmakhoz, amelyek az ember és a túlvilág viszonyát vizsgálják. Műveiben fontos szerepet tölt be a mítoszok, túlvilág, élet és valóság közötti vékony mezsgyén való egyensúlyozás. Ebből a szempontból legmeghatározóbb alkotásának a 2018-ban készült *Harci szekeret* tartja. *„Ez volt az első olyan autonóm alkotásom, amit szobornak merek nevezni. Azóta is meg vagyok lepődve, hogy sikerült az addigi munkáimtól ennyire eltérő irányba mutató dolgot alkotnom. Ez volt az első találkozásom a vasúti talpfával és emellett teljesen új formavilágot, letisztultságot hozott a számomra. Ez a munka azóta a Litván Lewben Art Foundation gyűjteményébe került. Emellett persze minden alkotás hoz valami újat, mindet fontosnak tartom valamiért.”* Önálló munkáin kívül egyéb szobrászati

és kerámiai megrendelésekre is dolgozik, amelyekből egyre több van az utóbbi időben. Állandóan mozgásban van, új koncepciókon gondolkodik, folyamatosan foglalkozik valamivel.

A műfaji és technikai sokszínűség fontos szerepet játszik alkotói folyamatában. Szobrászként nem áll tőle messze a kerámiaművesség, népi fazekasság, festészet, grafika, objektumok és installációk készítése sem. *„A különböző műfajok vagy technikák számomra eszközök inkább, nem vagyok híve annak az íratlan szabálynak, hogy egy művész egy műfajt, témát, formanyelvet csinálhat csak, mert a többi nem illik bele a kifejezőmódjába. Nagyon sokan képesek megfenekleni, belekényelmesedni egy jól bejáratott, megszokott művészeti koncepcióba és újra és újra ugyan azt csinálni. A technikák megismerése egyfajta tanulási folyamat, amit, aztán ha megtetszik, használom, és a mondanivalómhoz alakítok. A kerámia volt az első ilyen nagyobb egység, amivel elkezdtem foglalkozni. Akkoriban sokáig azt hittem, hogy keramikus leszek. A népi fazekasság formanyelvből kiindulva, de ahhoz bizonyos mértékig mindvégig ragaszkodva alakítottam ki a termékskálámat.*

Éliás Ádám, Harci szekér / talpfa, vas, 2018

A használati kerámia egyébként egyik fő bevételi forrásom maradt azóta is. Később elkezdtem érdeklődni a fotó iránt, majd az itt megszerzett tudást megpróbáltam felhasználni a kerámiadíszítés terén is, majd a szobrászattal együtt nagyon sok új technikát ismertem meg. Mintázás, kő- és fafaragás, bronz, vas és más fémek öntése, üveg, gipsz, textil, és még sorolhatnám. Pont annyit ismertem meg ezekből, hogy ne féljek hozzányúlni, kísérletezni velük.”

Éliás Ádám analízáló és szintetizáló képessége révén képes egy-egy vizsgált probléma és jelenség mögé nézni, azt egy egészen más perspektívából megközelíteni. Magas szintű kreativitását tükrözi asszociációs képessége is, melynek segítségével felismeri a különböző fogalmak, tárgyak, anyagok közötti összefüggéseket, és tudatosan használja ezeket a felismeréseket szobrai, installációi létrehozásánál. Emberileg nagyfokú energia, szerénység és a művészet és emberi élet iránti alázat jellemzi.

Fotó: Némethi Róbert és Éliás Ádám portfóliójából származik.

A „Lőcsei honvédszobor” rekonstrukcióját Éliás Ádám kassai szobrász végezte a ledöntött szobor megmaradt feje és torzója alapján.

Éliás Ádám

Éliás Ádám 1989. április 28-án született Kassán. A Márai Sándor Gimnáziumban érettségizett 2008-ban. Tanulmányait az Eperjesi Egyetemen folytatta, rajztanár szakon, ahol alapfokú (Bc.) diplomát szerzett. 2012 és 2014 között a Márai Sándor Gimnáziumban kerámiát és fotót tanított, majd 2014-ben felvételt nyert Budapestre a Magyar Képzőművészeti Egyetemre, ahol 2020-ban diplomázott szobrász szakon. Mesterei: Kő Pál és Sallai Géza voltak. 2010 óta tagja a várhosszúréti Gömöri Kézművesek Társulásának, valamint a Fecsó Pál Polgári Társulásnak, Tornai Művésztelepnek és a Felvidéki Magyar Szépművészeti Egyesületnek.